1877. IX. évfolyam. 21. szám. Kedd, január. 30.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Debreczen, jan. 30.

A sztambuli konferentia visszavonulása után, a rendkivüli erélylyel és bölcs belátással biró Mithád basa egy perczig sem késett, hogy hazája ujjászületésének nagy munkáját már szabadabban kezébe ragadja, és lehető gyorsasággal eszközölje.

Legelsőben is irt Szerbia fejedelmének, tudtára adván, hogy mennyire érdekeikben áll a béke mielőbbi létrehozása, a bekövetkezhető ismét véröntásokkal szemben. Tette ezt azért, hogy bebizonyithassa Európa előtt, hogy mennyire szivén fekszik a béke, és ép azért ő, a hatalmas győző, a leglovagiasabb ember módjára, maga közelit nemes lényével a letiprott ellenség felé, hogy a megalázódás szándékának még csak látszata is elenyészszék.

Bizony szép és követendő példa ez Európa legtöbb hatalmasságának; kik, ha győztenek vala, mint a vérszopó vadak kéjes gyönyörrel alkalmazzák a legyőzötteken a kinzásnak borzasztó nemeit, a kereszt jelvénye alatt, fertelmes gunyaira azon istenember tanának, ki azt hirdeté, hogy szeressed felebarátodat, mint tenmagadat, s ki egy, talán az örök életen tul is terjedő tanáért azon kereszten feszittetett meg, mely alatt álnok és romlott követői feszélytelenül henteregtek a bünnek fertőjében.

Ezzel azonban nem érte be Mithád. Nem késett megkeresni monarchiánk külügyminiszterét, a végből, hogy vállalná el, mint barátságos szomszéd köztük és Szerbia-Montenegró közt a kötendő béke közvetitését, s e megkeresés a bizalomnak oly kinyomatával történt, hogy még a létrehozandó béke feltételeinek megállapitását is hajlandó volt monarchiánkra bizni.

Mily taktika ez, mily gyönyörü huzás a politika sakktábláján!? A legnagyobb bizalomnak és odaadásnak látszatával behatolni a magyar-osztrák kormány szivének közepébe, hogy onnan kicsalja azt a titkot, mit oly gondosan rejtegettenek vala.

A nyul, kopók visitása és hajtók lármája nélkül szépszerével ki lett ugrasztva a bokorból, mert hát erre a barátságos és nagyon megtisztelő felhivásra felelni kellett. Feleltek is, még pedig olyformán, hogy az bizony nem válik senkinek, se hasznára, se dicsőségére. Forduljon Mithád a békekinálással a hármas szövetség (hát még is ott vagyunk?) többi hatalmaihoz is, ugy mint a porosz és oroszhoz. Vagy pedig még jobban teszi, ha maga közvetlenül kezébe veszi a béke szétzüllött szálait. Az ilyen dolgokra aztán a minden tekintetben lefőzött és még ugylátszik jobban is lefőzendő magyar ember nagyot néz, hogy Osztrák-Magyarország, mely a béke szeretetének örökös hangoztatásával kel és fekszik, hogyan nem ragadja meg a fényesen kinálkozó alkalmat, hogy a szomszédokban egy tartós és biztos békének vesse meg alapját, hogy akkor aztán a szerencsétlen Bosznyákok 100 ezernél több lélekből álló hadát, mely koldus államunk napontai tizezer forintjába kerül, haza bocsátván, megmenekülnénk a sáskák e nyomorult hadától, mely a mai napon nyujtott kenyérért, melylyel gyomra éhségét lecsilapitjuk, holnap már kész volna gyilokkal és kanóczczal visszafizetni, s melynek ismeretes nagyszáju korhely és csavargó fajzatja, a legelső kinálkozó alkalmat megragadja, hogy halált kiáltson, és sárt dobáljon a magyarra.

Mithád basa a legügyesebb diplomatává léptette magát elő, ezen geniális fogás által, mert tisztába jött a felől, hogy mit tartson osztrák-magyar szomszédai, illetőleg és bölcsebben, az osztrák irányadó körök jövőre irányzott politikája felől, ha ugyan egyátalán politika névvel lehet illetni azt az állapotot, midőn egy gyerek, vagy egy összetöpörödött agg áll, mint egy tengeri puhány, csak akkor mozdul meg, ha valakinek a szoknyája szélébe kapaszkodhatik.

Most már a nyilvánosság teréről legördülve, mint a denevér sötétebb helyen falak megett történnek a rémséges eszmecserék, melyben kétségkivül a más vagyonán történendő megosztozás mikéntjének kérdése játsza a főszerepet, és a nép, a buta, majd egy pár nyájas szóra, egy kis mézes madzagért odaadja pénzét, és mészárszékre engedi hurczoltatni drága gyermekeit, hogy ott, egynehány hatalmas ur érdekéért ontsa saját és talán a vele szembe vezetett ártatlan embertársának vérét.

Hogy lesz-e háboru? ezt a kérdést csak a megtestesült jámbor egyszerüség vetheti fel. Ki gondolhatna most egy komoly békére, midőn az államok nyakig fegyverkezve vicsorgatják egymásra fogaikat, melyet a rövidlátás mosolynak is vehet, csakhogy e mosolytól megfagy a világ, vagy pedig megég.

Mindenfele fütik a titkos mühelyek gőzkazánait, de csatlakoznék, a ki azt hinné, hogy az a keleti kérdés fog kipergeltetni, óh nem, ez a kopott kérdés száz ujat hozott a felszinre, mik, ha kipattannak, veszi majd kezdetét az a hadakozás, melyet már alkalmunk volt jelezni, s mely hivatva lesz Európa térképét átváltoztatni.

Abban a konferentiában, minő udvarias mosolylyal nézett egyik követ, a másikra, pedig mindenfele kivettetett általuk a tőr és a csapda. Kit vagy kiket fog meg legközelebb, és nyügösebben? annak kitalálását a nyájas olvasóra bizzuk ezuttal.

— **Ő felsége a király** — mint a „Közvélemény“ parlamenti körökből értesül, — különös megelégedését fejezte ki a fölött, hogy a képviselőház elrendelte a keleti vasut ügyeiben a vizsgálatot. Ő felsége kijelenté, hogy a kormánynak magának kötelessége lett volna a vizsgálatot meginditani; s ha mégis nem tette, helyesen tette a képviselőház, hogy a compromitált személyekre való minden tekintet nélkül, elrendelte a vizsgálatot.

— **A török kormány férfiak**, mióta az értekezlet lidéreznyomása megszünt, a hadikészülődések mellett igen erélyesen müködnek a reformok valósitásán és a béke visszaállitásán. Hajlandók a saját jószántukból valósitani az értekezlet programmjának nagyobb részét; a három északi tartomany olyan kormányzót fog nyerni, kiknek személye Európára nézve a becsületes kormányzat iránt kelő biztositékot nyujt s kik mellett keresztény administratorok fognak müködni. Ezenkivül fele részben a keresztény, s egészen európailag szervezett rendőrség alakittatik s a porta általában jóakaratának legszebb bizonyitékait adja. E mellett a békealkudozások is megindultak Montenegróval és Szerbiával. Midhat pasa levelében tudatta két a fejedelemmel a porta készségét a közvetlen békealkudozásokra. Ezenkivül Cettinjébe és Belgrádba külön megbizottak is fognak menni; a tárgyalások már megkezdettek, de egyrészt Milán gyámoltalansága másrészt Nikita tulzott igényei, de főleg az orosz politika ellentéte miatt egyelőre kevés sikerre nyujtanak kilátást.

Utó irat*)

A Debreceni szinész nyugdij intézeti ügyben Varga Lajos választmányi elnök ur végleges válaszára.

A végleges válasz el térvén tanusitott modorától, simaságával meg lepett, s e felett nem mulaszthatom el örömömet nyilvánitani és következtetni, hogy meglettem értve, azon ut találtatván követésre méltónak, melyet a tárgy fontosságánál fogva, komolyan, higgadtan tárgyilagosan, alkalmazott és használt érvekkel élve előterjesztéseimben — követtem.

A dolog érdemére felhozottak nem birnak oly erős indokokkal, melyek elenyésztetni képesek volnának a szabály ellenes pénzkezelést, illetőleg felhozott tényeket, de a hirlap sem lévén azon tér, melyen a nyugdij intézet ügye rendbehozatatnék, ugyan azért cáfolatokba nem ereszkedem, annyival inkább nem, mert az ügy már annyira érett, hogy az a törvényes utra vihető, s ezt követni el határozott akaratom.

Ki kell jelentenem azt is, hogy köz ügyekben én semmi rokonságot s barátságot nem ösmerek és a köz ügyeknél csak az ügy s körülményei birnak és birtak nyomatékkal előttem, nem vezetett sem a multban, sem a jelenben, sem nem fog vezetni a jövőben is szenvedély. A nyug dij intézet ügybeni fel szóllalást is nem más indokból tettem, hanem annak fentartása végett, mi, hogy biztositva legyen, ügyei rendbetartása által lévén el érhető, az ügyei rendbe hozatalát tüztem ki célomnak, melynek el érésére törekedtem és törekedni fogok, ettől el nem térek, földi tekintetek által magamat eltériteni nem engedem.

A „Debrecen“ cimü lap 9-ik számában megjelent elnöki felelet a nyugdij intézetre adakozók adakozásaik kicsinylésével — ha bár csak egy személyre lett is alkalmazva — illetvén, a végleges válasz igyekszik a csipést szépiteni, ki jelentve, hogy mindég nagyra becsülte az adakozókat áldozat készségükért de a fulánknak élét ezáltal nem tompitotta meg, mert arra, hogy egypár adakozót megnevezett s adakozásai mennyiségét oda hajitsa, nem volt szükség, jobb is lett volna egyenesen ki mondani, hogy te törpe mit akarsz felszólalásoddal el érni, meg lökjük adakozásodat s ezzel be lesz részedre az ügy fejezve punctum. A szabadkozás azonban a történteket jóvá nem teszi sem el nem törölheti, mert Factum infectum fieri nequit, (a meglett dolgot meg nem letté tenni nem lehet.)

A végleges válaszban közlött számtétel sem enyésztetheti el a kételyeket, sőt ha ezt össze hasonlitom a 9-ik számu lapban megjelent feleletben adott számtétellel, ki tünik, hogy alig van a kettőben össze hangzás, és csak a kételyeket nevelte a helyett, hogy el enyésztette volna; igazolásul csak egyet emlitek fel, a feleletben fel hozatott, hogy váltó adóságok ki fizetésére januárius április és november hónapokra kivétetett 1170 ft. és 57 kj. de már az utolsó vagy is végleges válaszban közlött számlában e tétel nem foglaltatik.

Figyelmeztet a végleges számla arra is hogy a nyugdij intézetnek nincs hasznára a lapok utjáni polemizálás, először azért, mert az ügy buzgók — mint a kik ingyen szolgálatot telyesitenek — el idegenittetnek a szolgálat tételtől 2-or azért, mert ha az adakozók hitelt adnak az alaptalan vádaknak elriasztatnak az adakozásoktól.

Az elsőre meg jegyzem, hogy téves felfogásból indul ki, mert ha a buzgó ingyen szolgálatot tevő, a szerint a mint meg van határozva vezeti, vagy kezeli valamely hazafias vállalat ügyeit, akkor az elidegenedéstől nem kell tartani, nem a felszólalásoktól is, mert csak azok tarthatnak attól, kik szabály ellenesen járnak el hivatásukban, és megérdemlik ha eljárásaik a nyilvánosságnak adatnak át. Mig ellenben azok ellen kik hivatásukat a szabályok meg tartásával teljesitik, fel szólalás helyett a nagy közönség tiszteletét s nem hibázom, ha azt mondom — háláját érdemlik ki. Részemről miseriának tartom az oly buzgó szolgálatot, ki szabály ellenesen kezelvén a reá bizott ügyet, azt vagy végképpen elejti, vagy zavarokba dönti, melyet helyre hozni sok idöbe és sok fáradságos munkába kerül meglehet, több hatóságoknak hozzájárulásával, de el is mondható aztán és méltán, hogy az ily ingyenes buzgó kezelőtől minden hazafias válalatot a gondviselés óvjon meg.

A 2-ra megjegyzem: hogy nem kisebb itt is a tévedése a végleges válasznak. Ugyan is az adakozást conditiokhoz köti, a „conditio pedig az ha hitelt adnak az alaptalan vádaknak az adakozásoktól elidegenittetnek az adakozók:“ én pedig a conditio ellenében határozottan kimondom, hogy nem a conditio által riasztatnak el az adakozásoktól, hanem az által igen, ha az adományok attól a czéltól, melyre adományozva voltak elvonatnak, mert jól tudja azt a nagy közönség, hogy ha a kezeléseknél viszás az eljárás, az ebből származott zavarok helyre hozása végetti felszóllalás annyi, mint darázs fészekbe nyulni, s azért kevesen is találkoznak, kik arra elszánják magukat, mert az események tanusitása szerint nem csak sok fáradsággal ezer akadályokkal küzdve, éri vagy érheti azt a miért felszóllalt, hanem ezen felül a felszólaló jutalma lett a rágalmazás, sőt ennél is több: ellenségei számának növekedése. Vonjuk ki a következtetést; ha bizonyos czélra tétetnek adakozások, azok ne vonattassanak el attól, és ne forditassanak más jelentéktelen szükségek fedezésére, akkor a közönség nem fog elriasztatni az adakozások tételétől. Nincsen s nem is lehet jelentősége a végleges válasz jaj kiáltásának, hogy kinek volna kedve köz intézetek létesitéséhez adományokkal járulni, ha tisztátalan kezelés gyanuja terjesztetik a nép között; mert vezettésének csak a közügyek rendszeresen, kezeltessenek pénzügyei következetesen és tisztán a meglévő szabályok szerint, ekkor a nagy közönség szivén hordva a közügyek előmozditását, nem lesz elriasztható az az áldozat hozataloktól, sőt meg vagyok győződve, hogy az adakozók száma megtizszerezi magát; szemeik előtt tartván még azt is, hogy a közczélra tett adományozásaikból létesitett intézet által, egy kis ragyogó sugár részecskével, szeretett hazánk s nemzetiségünk tündöklő csillaga fénnyének tündöklőbbé tételéhez, járulnak adakozásaikkal.

Végre a tiszt. végleges válaszoló kijelenti, hogy mihelyt a módositott alapszabályok leérkeznek a teljes beszámolás után rögtön le fog mondani a választmánnyal együtt, s ekkorra megkinál a nyugdijintézet vezetésével szivből eredt jó kivánatok mellett. A kinálat ellenébe kijelentem, hogy ha az alapszabályok szerint a számadások be lesznek fejezve, és az intézet pénze rendelkezése helyére a debreczeni pénztárba betéve a kormányrud átvételétől nem fogok vissza riadni, s nem fogom áldozatnak tartani az arra forditandó időt, mert tudom, hogy ha az alapszabály szerint lesznek vezethetők a nyugdijintézet ügyei, az kevés fáradtságot fog okozni, normalis állapotban egy éven át 2 napnál több idő az ügyek átvizsgálatára alig fog kivántatni rendkivüli esetekben pedig, mely legfejebb négyszer történhetik egy évben 4 napot, kijelentem, hogy ha az érdeklettek bizalma megválaszt az intézet élére, el fogom fogadni, ha a most az ügy élén állok az alapszabály értelmében teljesitteték kötelességeiket, és bátran ki merem mondani, hogy nem lesz senkinek oka eljárásom ellen felszóllalni, mert én titkot a dologból nem fogok csinálni, hanem legalább egy évben egyszer az intézet ügyei vezetéséről a nyilvánosság terén a lapokban a közönséget értesiteni kötelességemnek fogom tartani. Mit hogy akár én, akár más, ki el választva lesz teljesithessen arra szóllitom fel a tiszt. választmányi elnököt, hogy a nyugdijintézeti pénzeket igyekezzék beszedni, s a takarékpénztárba mint egyedül illetékes helyre betenni.

Utó iratommal a debreczeni szinész nyugdijintézeti ügyét a „Debreczen“ czimü lapban közre bocsátott felszóllalásomat e téren véglegesen befejezvén, baráti jobbomat nyujtom Varga Lajos tisztelt barátomnak, arra kérve, hogy továbbra is legyünk oly szivélyes barátok, mint eddig voltunk, és ha szemeink elől nem tévesztjük azt, hogy amicus persone inimicus caesae. Bizonyosan azok is fogunk, maradni.

Leveleki Molnár Ágoston.

*) A „Debreceni Ellenőr“ hasábjain közlött cikkében ugyan a T. ur kifejezte, hogy már az e félékkel „jól lakott“ de hát mivel, hogy az itt közlött sorok a leggyöngédebb modorban irvák, és minthogy az „énség“ bálványozására igen tanulságosak, erkölcs meg jobbitási célból, el mulaszthatlannak tartottuk annak közlését. Szerk.

— **MAGYAR FŐVÁROSBÓL. Deák Ferencz** emlék ünnepét a fővárosban az izraelita hitközség is megünnepelte. **A czeglédi** küldöttség fogadtatása alkalmából a „P. N.“ szerint a következők fogattak el. Koos András müegyetemi hallgató; Majorossy Gyula s.—a. ujhelyi tanitó, Fischbein Károly orvos növendék; Bogya Kálmán jogász. **A „Nyelvőr“** által kitüzött s magyar ige módok alkalmazásáról szólló pálya munkát Dr. Simonyi Zsigmond nyerte ismét el. **A kisfaludy-társaság** szerdán tartja azon ülését, melyben tagjait megválasztja.

VIDÉK.

— A „Debreczen levlezése“ —

Konyár 1877 január 30-án.

Két vagy három éve, hogy nállunk megalakult a casino, mely keletkezésétől fogva igen látogatott és szép virágzásnak örvend, a begyült tagsági dijból pedig egy pár százra menő könyveket szereztek be. A könyvtár gyarapitása czéljából e hó 21-én bált rendeztek és mondhatom igen jól ütött ki, nem csak a helybeliek voltak jelen, hanem a közelebbi falukból is eljöttek és volt jó kedv de milyen, csak ugy járták az ősapánkról maradt csárdást, a végén a csattánóssával, melynek csak a reggeli 5 óra vetett véget. A befolyt jövedelem kétszerezzi a bálra tett kiadásokat.

Talán egy pár holnapja, hogy egy rendesen szervezett dalárda alakult a polgárok között, és az olvasdában hetenkint kétszer háromszor összejönnek és énekelve töltik el a téli estéket. Igy van az, hogy a civilizatio ki emeli a népet azon alacsony helyzetből, melyet elfoglalt Konyáron ezelőtt vagy tiz évvel talán csak az előljáróság járatott egy két lapot, és mostan olvasdája, könyvtára és dalárdája van.

Megemlitem még, hogy nállunk oly események nem történnek, mint amilyenekkel a lapok mindég tele vannak, nevezetesen: lopás, gyilkolás, rablás, ezek nállunk mind oly ismeretlenek, mint a fehér holló, de nem is történhetnének itt oly események, hol a nép egymást tisztelve és becsülve a szegényeket segitve él.

Ennyit kivántam, ugy magam, mint több érdeklő urak nevében tek. szerkesztő urral tudatni, melyek után maradtam hazafiui tisztelettel *)

Kenderessy Zsigmond.

*) Ha minden községnek adtak volna az egek oly kitartó és áldozatkész hazafiakat, mint önök ott uraim, s ha minden község oly dicséretes odaadással függött volna nemes vezéreiri mint Konyár, mennyire más képe volna most szegény hazánknak?! Szerk.

— **VIDÉKI HIREK. A pápai** ref. főtanoda a török sebesültek javara f. hó 10-én hangversenyt rendezett, melynek tiszta jövedelme 308 frt volr. **A dénesfalvai** uton három odavaló embert kiraboltak s tőllük 365 frtot elvettek. **Torontálmegyében** kihirdették, hogy a tartalékosok lakhelyükről távozni ne merészeljenek. **Özv.** Kovács Károlyné tekintélyes H. M. Vásárhelynek legközelebb elhunyt.

UJDONSÁGOK.

* **Hajduvármegye** bizottsága ma délelőtt rendkivüli közgyülést tartott; a gyülésre, melyet Miskolczy Lajos főispán ur $^{1}/_{2}$ 11 órakor megnyitott, a bizottsági tagok meglehetős számmal jelentek meg. A rendkivüli gyülés tárgyát

---

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Falusi életképek

a régi jó világból.

Irta Csalán Péter.

(Folytatás)

A tánctermben javában folyt a mulatság. Csoportokba oszolva, mulatott, csevegett az apraja, hogytetsziket, zálogosdit játszva, mert most épen tánc-szünet van. Éjfél felé jár az idő, a cigányok is menagiroznak kint a cselédszobában.

Huszár, inas, szobaleány, s maga Kati nagysám, mindennemü csemegékkel kinálgatják a vendégeket, punes, lemonádé óriási tálcákon hordatnak szélylyel. Minden embernek van dolga, még pedig jó dolga.

Az urak szobájában is harsányan foly a diskursus, Kakas Márton urnak kiváló jó kedve van, sürün koccintanak a sógorral. Mindenfelé jó kedv, csak Kati kisasszony hallgatag és méla.

Most ép unokatestvérei közé vegyült, kik oly jó kedvüek, hogy megirigyli az ember tőlük. No de bezzeg körül is vették, egyik jobbról, másik balról.

— Te Kati te, mi bajod, miért vagy oly szomoru? Nem jól érzed magad? Légy jó kedvü, mert ha nem, hát akkor mi sem mulatunk jól. — sat. De hát ez mind nem használt semmit.

Egyszer csak hirtelenében azok közül a Hunyady-spenclis fiatal urak közül ott terem egy csinos, egészséges, jó kinézésü, s felkérte a suttogva csevegő hölgyeket, hogy jöjjenek hamar a másik szobába, mert ott most igen érdekes dolog fog történni.

— Mi fog történni? — kérdé egyszerre hét szál szép leány.

— Hát megkértük azt az eredeti fiut, K. Marcit, beszélné el azt a historiát, mikor Pozsonyba fiatal diák korában megétették a németekkel a kandur macskát. Én már hallottam egyszer tőle, de mondhatom érdemes lesz meghallgatni; jöjjenek a kisasszonyok.

S azzal megindult a hölgysereg a férfiak szobájába, a hol K. Marci barátunk egy boros palackokkal telt asztal tetejére ült, s kurta száru makra tajtékpipájából szopogatta a jó dohányfüstöt.

K. Marci egy szálas legény volt, sugár hosszu bajussza, mint két csikósörény lógott vállaira. Orra nagy és már érni kezdett, mint a kajszinbarack. E szint a müértők borvirágnak nevezik. Linné nem tud e virágról semmit, de mi jól tudjuk, hogy a borivók osztályába tartozik.

K. Marci compossessor a Nyiren, az isten háta megett, az ecsedi láp közepén, a szárcsák és vadkacsák hazájában, a hol a gődény nyakából csinálják a kostököt, a hétszilvafás potentátok azon seregéből való, kik a ferbli, cigány meg a zsidóval küszködnek örökké, egész életeken át, de azért a hét szilvafából egynek sem szabad hiányzani.

Mindenütt jelenvaló, csak otthon nincs sohasem, rendesen csinos uj brieskában jár, két jó czifra szerszámos lovon, egyenruhás kocsisa van, ez méltó cselédje urának, mintha árnyéka volna, oly hün követi minden léptennyomon, érti gondolatját, ha dologban van, oly józan, mint a ma született gyerek, de ha nincs rá szükség, ugy-ugy lekaparitja magát, hogy sámfára lehetne huzni, még sem józanodna ki. Az évnek nincs oly szaka, oly napja, hogy őtet valaki otthon kapná, kis birtokát a zsidó árendálja s rendesen két-három évvel előbbre van felszedve az árenda, és ezt is a ferbli, meg a cigány emészti fel, mindazonáltal anynyira takarékos és számitó, hogy sem a kocsis, sem a ló, sem a szerszám vagy kocsi-reparátzió sohasem kerül egy grajczárjába sem.

Beutazta a Nyirt, a Tiszahátot, a Sárrétet, a Hegyallját, s mindenütt számtalan jó barátai vannak, a kik örvendenek, ha K. Marci legalább 8—10 napig vendégök lehet, természetesen lónak, kocsisnak rogyásig ki jár minden competentia, vasaltatás, kocsi reperálása, mind a házi gazda kontójára lévén beszámitandó.

K. Marci barátunk fiatal diák korában Pozsonyban végzé iskoláit, a just is ott absolválta, hanem minekutána a Hollinger kávéházban rettentő sok adósságot csinált, az ügyvédi diploma, az utriusque juris kutyabőr ott pihen az oberkellner fiókjában, több ily kutyabőrös characterek közt.

Rendesen igen csinosan jár, a szó szoros értelmében elegánsan.

Ha borivó compániába vegyülhet, véghetetlen jól érzi magát, kifogyhatatlan tárházává válik a sok élcnek, anecdótának, a hölgyvilágot imádja, s lovagiasságáról a 7-ik vármegyében is ismerik, és mégis — megfoghatatlan, hogy miért nem akar megházasodni, pedig, teremtő isten, mennyi jó párthiet csinálhatott volna életében, mert akar-merre jár-kél, a hölgyvilág kedvence.

No de tud is kedvükben járni — szőrmentében! és ez a dolog fácittja, e nélkül nem ér a férfi egy ütet taplót sem.

Minekutána pedig K. Marci tekintetes urat tetőtől talpig szerencsés lehettem bemutatni, halljuk saját szájából előadva, pozsonyi diák korában hogy étette meg a németekkel a kandur macskát.

(Folyt. köv.)

— Evett-e már valaha a tisztelt publicum közül valaki főtt nyulhust, veres káposztával, meg sült gesztenyével? Ha evett nem bánom, de bezzeg bánom én mai napig is, hogy én meg oly sokat ettem egy időben belőle, azt meg aztán még jobban bánom, hogy legutójára még sem ehettem belőle, mert ha erre visszaemlékszem, borsódzik valami részem ott a hátamon, a min a nevelés és civilizálás mesterségét gyakorolták akkoriba, oly fényes eredménynyel, hogy ma már mégis csak tudom azt, hogy a spinótot magyarul cuspeiznak kell hivni.

képezte: 1. A járási földadó bizottmányok megalakitása. 2. Vámos Pércs városának nagy községgé alakulása a belügyminiszter által engedélyeztetett. 3. Az árvaügyi szabály rendelet a belügyminiszterium által leérkezett.

* **A török sebesültek** javára a „török-segélyzőbizottság“-hoz ujabban beküldetett az érmihályfalvai „olvasó kör“-től 2 frt. A hajdunánási casino elnökségétől pedig 21 frt, mely utóbbi összeghez a következők járultak: Nagy Kálmán ur 1 f. 50 krral: ifju Kovács Lajos ur 1 f. 50 krral; Ujváry Béla ur 1 frt. Fried Emil ur 1. Harstein Géza ur 1. Sinay Antal ur 1. Popper Sámuel ur 1 frttal, Pákozdi Lajos ur 1 f. 10 krral, idős Nagy Sándor ur 50, Popovics Gábor ur 70. Nagy Bálint ur 80. Berencsi Gábor ur 50. Sütő János ur 50, Csorvási András ur 50. Nagy Károly ur 50 Kovács Jakab ur 40. Sallai Gábor ur 50. Csorvásy Márton ur 40. Ply. 50. Lux Imre 50. Csohay László ur 50. Nagy László 50. Nemes László ur 50. Kállay ur 50. Kovács László ur 50. Sallay ur 50. Blechinger ur 10. Porkoláb József ur 50. Csiszár Imre ur 50. Kovács László ur 50. Sipos Gerő ur 50 krajczárral. összesen 23 frt. mely összeget köszönetem nyilvánitása mellett hirlapilag nyugtázom. Lefkovics Lajos, t. s. b. pénztárnok.

* **Hajtóvadászat.** Haláp, jan. 28. 1877. Még csak három nap tart a vadászoknak a nyulakkali háboruja, és azután megköttetik a feltétlen béke, mely után a legjobb simpáthia fejlődik ki köztük addig az ideig, mig a spéklő tütől szerencsésen megmenekült anyanyulak süldő családjaikat be nem mutathatják, a melyeket a vadászok az élvezetes pace után a füszeres pác-lébe jutatni ismét el nem mulasztanak. A tegnap tartott hajtóvadaszat gyülhelyén 38 vadász és 130 hajtó jelent meg. A kulacsos reggelizés után a vadász-trupp felállitásait és a hajtás menetét Tasnádi bácsi derék erdőszünk a legjobb vadász-taktikával hajtá végre. Ő különben rendesen a legjobb barátságban szokott lenni a nyulakkal, ugy hogy mikor privát alkalomkor kint voltunk azon a tájon vadászni, az ő romantikus lakása környékén egy pár száz lépésnyire a legtöbb nyul a biztonság önérzetében ott szendergett, hanem a hajtóvadászatok élén az ő practikus eljárása és a situatiok ismeretei által a legtöbb nyul szokott elbucsuzni a vadászok tarisznyájába az erdei tájékról. Ezen a vadászaton 89 nyul ejtetett el és legkevesebb 40 drb megsebesittetett, továbbá egy ritka nagy példányu kan rókát Fábry Károly ur lőtt. Az eredmény tehát a legkielégitőbb volt. A mostani hajtóvadászaton — hogy erről is juttassunk rovatunkba egy kis tudomást — circa 600 lövés dördült el, minden lövésre 2 gramm sörétet számitva, 1200 gramm, vagyis majd egy negyed vámmázsa ólom szóratott szét. — Még megérjük, hogy idővel ólombányák keletkeznek az erdőségekben a muszka invasio előtt. Élénkitette a társaság vig kedélyét annak egyik veterán tagja Szákfi bácsi. Ez alkalommal egy ujabb epithetonnal tiszteltük meg őt „A mammuth vadász“ vagy az őskor hirmondója. Egy kissé bár későn érkezett, mert máskülönben az ágybapihenési rendszert csak reggel 10 óra felé szokta háttérbe hagyni, de azért ő is részt vett már az első hajtásban. Két párna óvta a megfagyástól. Ezuttal bebizonyult, hogy ő egészen ártalmatlan a nyulakra nézve: nyulháritói tisztét azonban mindvégig betöltötte álhatatosan; miközben diszlövésekkel fogadta őket, a nyulak aztán többnyire az ő körében nyomultak át a vonalon, hálátlan szökésökkel tova. Összesen 45 lövést eresztett a szélnek, a nélkül, hogy a 45 lövés közül egy is egy nyulba bele akadt volna. Valaki hátultöltő fegyvert ajánlott fel neki itthon, a mit ki is szállitott magával. A vadászaton épen szomszédjába estem; egyszer csak a hajtás közepette váltig intett nagy küzködés közt nekem, hogy menjek segitsek valamit neki. A hivásra oda mentem és megkérdeztem a szolgálatot. „Öcsém magyarázd meg már, hogy hol kell a patront ebbe a puskába dugni; mert én elől próbáltam, de nem megy bele.“ Megmutattam aztán neki, és hamar eltávoztam a helyemre; csakugyan rá is gyujtott az öreg (?!) a puskájával mindjárt egy nyulra, azután még többre. de mind hamarább vetett füstöt neki, mint az ő fegyvere. Estefelé a vadászok a ludasi korcsmánál gyültek össze, a hol a napi fáradalmakat végül megkoszoruzó hajtásait dicsőitették; mig végre az alkony hazatávozásra inté őket, és a zajtól, élénkségtől fellelkesült táj a puszta képzelet és a vadak tanyája lőn ismét.

Romulus.

* **A viz is elsül.** Szentanna utczai kutnál tegnap reggel 6 óra tájban egy lövés ébreszté fel a környéken félálomba szendergőket. A lövésre az éber rendőrség egyszerre ott termett és a lövés elkövetőjét nyomozta; azonban minden puhatolás daczára is a tettes fel nem fedezhető volt, és miután csak is a kuttól hallatszott a lövés a nyomozók azt kezdték rebesgetni, hogy hát a kut, illetőleg a viz explodált. Megfejtését a jövőben hozzuk.

* **A helybeli** kereskedői ifjak mult szombaton a Jónász vendéglő nagy termében zártkörü tánczestélyt tartottak. Lapunk szüktere miatt tegnapi számunkban erről tudósitást nem hozhattunk, s ma is csak a tánczestély kitünő sikeréről tehetünk emlitést: Mintegy 42 pár vett részt a tánczban, köztük többen, kik a vidékről rándultak be ez alkalomra. Röviden: a tánczestélyről el lehet mondani, hogy fényesen sikerült.

* **Hymen.** A legközelebbi napokban váltott jegyet Schwarcz Vincze biztositóintézeti hivatalnok és Györffy Róza kisasszony Szücs Mihály biztositóintézeti hivatalnok mostoha leánya. A szeretet rózsakoszoruja diszitse az ifju pár utjait az élet rögös pályáján!

* **Szinházunkban** tegnap adatott a „Csőd“ cz. szinmü irta Bjornsterne. Ismét volt alkalmunk egy kitünő darabot tönkresilányitva látni a debreczeni szinház deszkáin. Maga a darab olyan, hogy a budapesti nemzeti szinházban 22 próba után csak kisérelték meg előadását. A debreczeni szinigazgató tulteszi magát ezen, s hogy a közönségnek egy jó estét szerezzen, egyetlen egy próba után ha törik ha szakad, menni kellett a darabnak. És sajnosan kellett tapasztalnunk, hogy a szereplők nagy része a mü cselekményében oly tájékozatlan volt, miszerint némelyike még annak fogalmával sem birt, hogy kihez kell tulajdonképen intéznie beszédét. A folytonos akadozás, szerepek nem tudása nemcsak boszszantó volt, de szánalmat keltett a különben is csekély néző közönségben, s gondolkodóba ejté a debreczeni szinészetnek ilyetén képeni hanyatlása felett méltán aggódó közönséget, hogy hát mivé lett városunkban a szinészet ügye? A szinészek nem okolhatók, ha lehetetlenséggel határos dolgot elkövetni nem képesek. — Egressi volt leginkább az, kinek játéka több gondról, tanulmányról tanuskodott. A hibákat azonban helyre hozni nem lehetett, mert az összelőadásból hiányzott az erőteljesség. Nem takargatjuk a hibákat, s nyiltan kimondjuk, s most kérjük az igazgatót, hogy a debreczeni közönséget jövőben kimélje meg az ilyen előadásoktól.

* **Sajtóhiba igazitás.** Lapunk tegnapi számában az ujdgnságok rovatában tévesen lett közölve Majoros Sándor, Major Sándor helyett. Mit is ezennel helyreigazitunk.

* **Germanisatio.** — Egyik tiszteletre méltó kereskedő barátunknál láttunk egy az első magyar kertész gazdászati ügynökség által küldött levelet. Nagy megütközéssel irjuk le, hogy a cim német nyelven iratott. — Hogyan hát már annyira jutottunk, hogy egy tiszta magyar intézet német nyelven küldi szét leveleit? Magyarországgal szemben, holott még akkor is ellene kellene küzdeni ha valami felsőbb hatalom parancsolna reá. Lehetetlen, hogy sajnálatunkat ne fejezzük ki felette.

* **E hó** 27-én tartott kereskedői tánczvigalmon találtatott 1 fehér legyező rózasziu zsinórral és két darab rózsaszin rózsával ellátva, tulajdonosa átveheti Molnár Lukács ur czeglédutczai divat és áru üzletében.

* **Böszörményi casinó-bál** Én vidéki ember vagyok s mint ilyen, nem akartam a tollat igénybe venni, hogy a f. h. 20-án tartott böszörményi casinóbálról megemlékezzem. Gondoltam, lesz valaki — mint máskor — ki veszi magának ezt a kedves fáradságot. De nem akadt senki. Most tehát egy kicsit ugyan késő de még sem tudom megállani, hogy kine emeljem először is a h. böszörményi casinó elnökét Galánfi Lajos urat, s mellette Ray Lajos és Major Gyula urakat, kik mint rendezők, a különben is gyönyörü termet — a volt hajdukerületi házban — oly ügyesen, oly izléssel diszitették, hogy mi debreczeniek valóban meglepetve éreztük magunkat. Hogy sikerült a bál? Erre nézve legyen elég annyit mondanom, hogy 44 pár tánczolt esti 8 órától reggeli 7 óráig oly kitörő kedvvel, mint a melyet kivánok minden bálnak. A nők neveit s ruháit mellőzöm kiirni, részint mert a neveket egyszeri hallásra meg nem tartottam, részint mert valamelyik kedves fenség megneheztelne, ha a nehéz selymet könnyünek, a kék virágot zöldnek találnám deklarálni. Annyit mégis megmondok, hogy az elegantia és fényüzés nem hiányzott, — s én ugyan gyönyörrel szemlélem a szépruhát és épen ezért sajnálom is azokat a selyem derékok és uszályokat, mert bizony azoknak nem sok hasznát veendik. Ugy hallom, hogy a fent emlitett 70 ☐ öles nagyszerü teremben először tartatott bál s ha ugy van csodálkoznom kell rajta hiszen olyan tánczteremért Debreczenben is sokat adnánk. Zörge.

* **Személyi hir.** A 46. honv. zászlóaljhoz a Nagyváradról ide áthelyezett Szlávy Béla főhadnagy már megérkezett, s átvette hivatalos teendőjének vezetését.

* A **Táborszky** és Parsch zenemü kereskedésében megjelent s szerkesztőségünkhöz beküldetett: Kameier polka zongorára szerkesztette Rozenzweig Vilmos; Katzer Marsch zongorára szerzette Rohrbacher Károly. Mind kettőnek ára 60 kr. Ajánljuk a zene kedvelők figyelmébe.

* **Megjelent** s szerkesitőségünkhöz beküldetett „a magyarok története“ czimü könyv. Irta B. P. debreczeni tanitó. A kitünő könyvet ajánljuk az illetők figyelmébe.

A „Vasárnapi Ujság“ 1877. év 4-ik száma következő tartalommal jelentmeg Damjanich Jánosné (arczkep). — Dömötör János hátrahagyott költeményeiből. — Hatama bey paripája (folyt). — A fonóka Békés-Csabán (képpel). — Anglia egyik legnagyobb gyártelepe. — Adriai képek (képpel). — Servadac Hektor (képpel). — Egyveleg. — Melléklet: — A magyar hirlapirodalom 1877. — A hétről. — A czeglédi küldöttség Kossutnál. & iradalom és müvészet. — Közintézetek, egyletek. — Mi ujság? — Halálozások. — Szerkesztői mondanivaló. — Heti naptár.

Legujabb.

— Bécs, jan. 29. A „Pol. Corr.“ jelenti: Milan fejedelem Midhat pasának direct békealkudozásokra felhivó táviratára már f. hó 27-én este táviratilag vá, laszolt, kijelentvén, hogy elvileg hajlandó béketárgyalásokra, s egyidejüleg kérte a tárgyalások alapjának közlését is. Szerbia reményli, hogy a tárgyalások alapja ugyanaz lesz, mint a melyet a conferentia Konstántinápolyban javaslatba hozott. A tárgyalások valószinüleg Bécsben Aleko pasa és Zukics szerb ügynök közt fognak folyni, a mire a nevezettek közt már meginditott pour-parlerk-ből következtethetni.

— Konstantinápoly, jan. 28. Ma reggel a nagyvezér Milán fejedelemtől igenlő választ kapott. Szerbia kész a béketárgyalásokat megkezdeni. Mithad pasa erre a minisztereket összehivta hosszabb tanácskozásra az alap felett, melyen a tárgyalások vezetendők. A többség a status quo ante bellum mellett nyilatkozott. E határozat már legközelebb tudtul adatik Milán fejedelemnek.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

Érmelléki borok

tiszta minőséghen és jutányos áron, 50 litertől (1 akótól) kezdve, nagyobb menynyiségben is kaphatók Posszert Jánosnál Debreczenben, piaczutcza 1903. sz. házánál. — Vidéki rendelmények pontosan foganatosittatnak.

34 1—10

HIRDETESEK.

Franczia báli virágok.

Mangorló gépek

Tarlatánok és mollok

KÖTŐ GYAPOTOK

GÉPRÉSZEK

Varrógépek főraktára.

Van szerencsém a t. cz. közönséggel tudatni, hogy nálam folytonosan a legjobb és legujabb

Varrógépek

raktáron találtatnak, családok és iparosok számára.

Tökéletes betanitás mellett a legjutányosabb árban — részletfizetésre is.

Tisztelettel

Holvay Gyula.

Paplanok és Matráczok

Klattaui férfi ingek

Miederek raktára

Kitüntetés a bécsi világkiállitáson

Női legszebb garnitura és karperecz.

Kitüntetés a bécsi világkiállitáson

Férfi és női óraláncz ok.

Ezüst evőeszközök.

Névnapi

AJÁNDÉKOK!

A bécsi világkiállitáson és a szegedi országos kiállitáson a legmagasabb kitüntetést nyerte

VERES LÁSZLÓ

arany és ékszerész

DEBRECZEN, főpiacz, Szikszay ház alatt.

Ajánlja a n. é. közönségnek gazdagon felszerelt **ékszereit** a legjutányosabb árban, ugyszintén mindenféle ócska ékszerek javitását, tisztitását és legujabb fagon szerinti átalakitását elfogadja.

Vidéki megrendelések gyorsan eszközöltetnek.

Tisztelettel

VERES LÁSZLÓ,

arany- és ékszerész Debreczenben.

Kiüntetés a szegedi országos tárlaton

Ezüst gyertyatartók.

Kitüntetés a szegedi országos tárlaton

Nélkülözhetlen

minden háztartáshoz

csak 6 frt 10 krt

kóstálnak a következő áru csoportok, melyek 43 darabból állanak, s mind jó és gyakorlati tárgyakat tartalmaznak és pedig: —

1 diszes szalonlámpa finom metszett üvegből
2 csinos bronz alakzatos gyertyatartó,
1 szép aranyozott asztali csengettyü,
1 arczkép album, diszkötésben,
6 jó angol aczélkés erős nyéllel,
6 aczélvilla,
6 kir. szab. brittaniai evőkanál,
6 kávés kanál,
1 levesmerő kanál,
1 tejmerő kanál,
6 kristály késpalló,
6 kis pohár tácza japáni festménnyel,
43 darab.

A valódiság jeléül, mindegyik kanál k. k. „Patent“ jegygyel van ellátva és a jó minőség és tartósságért kezesség vállaltatik.

Minden az itt elsorolt 43 drb tárgy csak **6 frt 10 kr** példátlan olcsó árért kapható az ujjonan megnyitott **üzlethelyiségben.**

Blau és Kann,

435 11—12 **Bécsben.**

I., Babenbergerstrasse 1.

Csak **50 kr.** az ára egy eredeti sorsjegynek a melyel **100 drb aranyat** lehet nyerni.

Ezen, **Bécs** város **tanácsa** által a szegények-alapja javára rendezett sorsjáték nyerői 1000, 200, 200, 100, 100 arany 100 100, 100, 100 darab ezüst forintos 3 **bécsi sorsjegy**, melyek főnyereménye **200,000 forint**, azonfölül sok más mű- és értéktárgy ezüstből, együttvéve

3000 nyerő **60,000** forint értékben

A huzás a városi tanács ellenörzése mellett 1877. február 13-án tartatik meg.

Vidéki megrendeléseknél az összeg bérmentett beküldését és 30 kr. mellékelését kérjük a sorsjegyek és aunak idején, a huzási lajstrom bérmentett megküldése fejében.

Az Union-bank váltóirodája,

BÉCS, GRABEN 13.

eddigelé: a cs. k. sz. bécsi keresk. bank váltóirodája ezelőtt: **SOTHEN J. C.**

Ezen sorsjegyek helyben is az ismert árusitóhelyeken kaphatók. 453 7—10.

„Nagy-Komló“

Budapesten

(IV. belváros, gránátos utca 4 sz. a. megyeház átellenében)

Ezen régi, jó hirben álló vendéglői helyiségek, nagy borpinczével, jégveremmel, és hozzá való lakással, s. a. t. f. é. Majus 1-től hosszabb időre bérbe adandók! — Értekezhetni Prandtner Józsefnél Budapesten IV. gránátos utca 4 sz. a.

31. 2—3

Nincs többé köhögés.

EGGER

jutalmazott különlegességei.

Egger Gedeon-mell-pastillái dobozokban használati utasitással együtt 25 kr, 50 kr. és 1 frtos adagokban. Egger mellszirupja zseb flaconban használati utasitással együtt 60 kr. és 1 frt. — Sokszorosan kipróbált és több gyógyszerészeti korypheus által ajánlott szerek, köhögés, rekedtség, nyakbajok, nyálka, kopaszfej-betegség, torok-csiklandozás és minden katarrhus ellen. Ezenkivül ajánlok mindenféle

czukor-konfectet és theasüteményt.

Dobozok, küldemények, Codeon-pastillákból (legalább 2 doboz 50 kr.) Tamási Károly gyógytára által (a „fehér hattyu“-hoz) és Göltl Nándor a „megváltó“-hoz czimzett gyószertárai által eszközöltetnek.

EGGER A. Budapest, Erzsébettér 3.

Farsangi jelentés.

ROCHLITZ és BEKE, Debreczenben,

Bazár-épület 11. sz. a.

FEHÈRNEMŰ, RÖVIDÁRUK, FÉRFI és NŐI PIPERE-CZIKKEK RAKTÁRA.

Ajánljuk a farsangi idényre a t. cz. közönség figyelmébe báli czikkekkel dusan felszerelt raktárunkat u. m.:

Báli ruhákai 25, 30. 35, 40, 50 és 60 frtig	Vállfüzők 75 krtól 5.50 krig.
Tarlatánokat 1.50 krtól 9.50 krig.	Fehér szoknyák 2 frttól 6 frtig.
Franczia virágokat 1 frttól 20 frtig.	Férfi fehér ingek 1.80 krtól 4.35 krig.
Báli legyezők 2.50 krtól 10 frtig.	Férfi gallérok és kézelők 2.30 krtól 5 frig
Báli belépők 5 frttól 10 frtig.	Férfi és női glacé keztyük 110 kr.

Azonkivül felvállaljuk bármily áruk beszerzését, férfi és női gallér és kézelők tisztitását.

A n. é. közönség becses pártfogását kikérve maradtunk teljes tisztelettel

ROCHLITZ és BEKE.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Árverési hirdetés.

Alólirt bir. végrehajtó a hadházi kir. jbiróságnak 1525/876. tk. számu meghagyásából közhirré teszi: mikép Schneer Sámuel debreczeni lakos részére, Csuka István sámsomi lakostól 79 frt s járulékai kielégitéseül birói lag lefoglalt s 396 ftra becsült sámsomi 425 sz. tjk. 674. h.r. sz. a. házas udvar és 938. h.r. sz a. kaszáló **1877. febr. 19-én** s szükség esetén 1877. március 19-én Sámsom község házánál nyilvános árverésen eladatik.

Miről a venni szándékozók azon hozzáadással értesittetnek, hogy az árverési feltételek alólirottnál és a hadházi kir. jbirósági tkvi irodában bármikor megtekinthetők.

Kelt Hadházon, 1877. jan. 10.

Bódog Zsigmond,
bir. vhajtó.

23 2—3

Árverési hirdetmény!

A Rácz testvérek csődtömegéhez tartozó bőrnemü, talp és egyéb áruk a csődválasztmány határozata folytán a folyó 1877-dik év február hó 2-ik napjának d. e. 9 órakor a váradutezai 2126. sz. bolthelyiségben egy tömegben el fognak árvereltetni, mely árverésre a venni szándékozók tisztelettel meghivatnak.

Kelt Debreczen 1877. január 28.

Berghofer István,
csődtömeg gondnok.

36 1—3

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debreczen, 1877. Nyomatott Tiszai Dániel könyvnyomdájában.